

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

22-06 en 22-11 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake de klachtschriften van (...) (hierna klager) jegens (...) (hierna verweerster).

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. W.W.M. Hogenbirk-Van Wijngaarden (lid), de heer dr. F.C.P. van der Horst (lid) en mevrouw drs. S. Klimesova (lid).

Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 15 juni 2022 ontving het College per e-mail een klachtschrift gedateerd 15 juni 2022 inhoudende een klacht over verweerster. Het College bevestigde de ontvangst van het klachtschrift bij e-mail van 16 juni 2022. De klacht kreeg het zaaknummer 22-06. Bij e-mail van 17 juni 2022 deelde klager desgevraagd mee het klachtschrift niet bij een andere tuchtrechtelijke instantie te hebben ingediend.

Het College verklaarde de klacht op 22 juni 2022 ontvankelijk. Bij brief van 28 juni 2022 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Het College ontving op 14 juli 2022 het verweerschrift gedateerd 14 juli 2022.

Klager verzocht het College bij e-mail van 19 juli 2022 om het verweerschrift in zijn huidige vorm niet in behandeling te nemen omdat het niet-relevante, privacygevoelige informatie over hem bevatte. Het College antwoordde bij e-mail van 21 juli 2022 dat verweerders in een tuchtrechtelijke procedure bij de NVO in beginsel vrij zijn om die informatie te verschaffen die zij nodig vinden in het kader van hun verweer. De leden van het College en de ambtelijk secretaris hebben een geheimhoudingsplicht. Als klager zijn klacht wilde doorzetten, bleef het verweer dan ook deel uitmaken van het dossier. Klager herhaalde op 22 juli 2022 zijn verzoek om het verweerschrift in de huidige vorm niet in behandeling te nemen. Hij verzocht om uitstel van de behandeling. Op 27 juli 2022 deelde het College mee dat er geen reden bestond om uitstel te verlenen. Klager werd in de gelegenheid gesteld om binnen vier weken een repliek in te dienen op het verweerschrift.

Op 1 augustus 2022 ontving het College per e-mail een klachtschrift van klager gedateerd 1 augustus 2022 inhoudende een nieuwe klacht over verweerster. Het College bevestigde de ontvangst van dit klachtschrift bij e-mail van 4 augustus 2022. De klacht kreeg het zaaknummer 22-11.

In de zaak 22-06 diende klager een repliek in op 25 augustus 2022.

Bij brief van 8 september 2022 deelde het College aan partijen mee dat het nieuwe klachtschrift ontvankelijk was en dat was besloten om de klacht van 15 juni 2022 (zaak 22-06) en de klacht van 1 augustus (zaak 22-11) gezamenlijk te behandelen. Verweerster werd in de gelegenheid gesteld om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen tegen de nieuwe klacht (zaak 22-11) en om binnen vier weken te reageren op het repliek van 25 augustus 2022.

Verweerster diende op 30 september 2022 een integraal dupliek in tegen beide klachten.

Het College besloot vervolgens om een hoorzitting te houden. Partijen werden hierover geïnformeerd bij e-mail en bij brief van 15 december 2022.

Klager verstrekke op 25 en 26 december 2022 aanvullende informatie.

De hoorzitting vond plaats op 9 januari 2023 via Microsoft Teams. Het College informeerde partijen ter zitting dat de informatie van 26 december 2022 deel uitmaakte van het dossier ondanks de termijnoverschrijding. De redenen hiervoor waren dat sprake was van een geringe overschrijding van één dag en van een evidente vergissing van klager om de informatie van 26 december 2022 niet mee te sturen met de stukken die hij op 25 december 2022 verstrekke. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat tegelijk met de uitspraak aan partijen is verstrekt. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

2. De feiten

1. Klager is de vader van zoon A (geboren in 2004) en zoon B (geboren in 2006). De ouders zijn in 2015 gescheiden. Beide ouders hielden het gezag.
2. Verweerster was ten tijde van de gebeurtenissen die tot de onderhavige klacht leidden, werkzaam bij organisatie X, een GGZ-instelling. Zij is geregistreerd in het kwaliteitsregister NVO orthopedagoog-generalist en in het CIBG-register orthopedagoog-generalist (Wet BIG).
3. De rechtbank beschikte op 9 juni 2021 -in een juridische procedure die moeder had aangespannen- dat de ouders het vrijwillige traject 'Complexe Scheiding' (hierna ook 'traject CS') bij organisatie X zouden ingaan en hield iedere verdere beslissing aan.
4. De hulpverlening in het traject CS werd verzorgd door verweerster en een collega die geen lid is van de NVO (hierna ook de twee behandelaren).
5. De hulpverlening aan de ouders startte op 8 december 2021.
6. Klager besloot in april 2022 het traject CS te beëindigen. Na de beëindiging van de hulpverlening stelden de twee behandelaren een rapportage op gedateerd 11 mei 2022. Hierin gaven zij aan dat de gestelde doelen niet waren behaald. In de rapportage stond -voor zover hier van belang- het volgende:
'Conclusie
(...)
Vader voelt zich niet gezien en gehoord door de hulpverlening, de Raad en de Rechtbank. Dit heeft tot dusdanige kwetsuren geleid, dat er van een poging tot contactherstel (*CvT; tussen klager en zoon B*) geen sprake is geweest. Vader heeft er op zijn manier alles aan gedaan. In de gesprekken stond de onvrede van vader centraal over dat iedere hulpverlener/instantie weer van voren af aan begint, zonder zich te verdiepen in de voorgeschiedenis. Vader kon het niet verkroppen dat wij niet alles opnieuw gingen onderzoeken en verifiëren. Dit leidde tot dusdanig veel onvrede, dat er voor contactherstel geen ruimte was.'
7. De twee behandelaren legden de rapportage vóór verzending aan de rechtbank voor aan de ouders. Klager reageerde hier schriftelijk op.
8. De twee behandelaren zonden de rapportage op 2 juni 2022 naar de rechtbank.
9. De rechtbank gaf op 26 oktober 2022 de eindbeschikking in de juridische procedure die moeder had aangespannen. De rechtbank bepaalde dat geen zorgregeling meer gold tussen de niet-verzorgende ouder en de kinderen, met dien verstande dat zoon A en zoon B hierover zelf mochten beslissen. In de beschikking stond -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Door de man is vervolgens (schriftelijk) aangegeven dat hij zich bij organisatie X onvoldoende gehoord voelde, dat hij vindt dat er gekeken moet worden naar het feitenmateriaal, dat het van belang is dat er (bij voorkeur laagdrempelig) een professional met zoon B gaat praten en dat hij graag zou zien dat er op korte termijn weer een mondelinge behandeling gepland wordt.’

3. Het standpunt van klager en de klachten met zaaknummer 22-06

1. De klacht met zaaknummer 22-06 houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO.

2. Klager klaagt dat verweerster de rechtbank onjuist heeft geïnformeerd in de rapportage van 11 mei 2022. Dit schaadt zijn belangen en die van zijn zonen.

3. Allereerst staat in de rapportage ten onrechte dat ‘Vader het niet kon verkroppen dat wij niet alles opnieuw gingen onderzoeken en verifiëren’. Er is echter nooit een feitenonderzoek geweest. Voorts is een aantal objectieve verklaringen van professionals (zoals van tuchtcolleges en de GGD) nooit onderdeel geweest van het onderzoek. Tijdens het traject mocht geen enkel feit worden betrokken in de gesprekken. Dit veroorzaakte allerlei welles-nietes discussies.

4. Ten tweede staat in de rapportage ten onrechte dat ‘Dit leidde tot dusdanig veel onvrede, dat er voor contactherstel geen ruimte was’. Deze zin betekent dat klager contactherstel met zoon B in de weg zou hebben gestaan wat niet waar is.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klacht met zaaknummer 22-06 -zakelijk weergegeven en voor zover hier relevant- het volgende naar voren.

1. Het traject CS van organisatie X biedt systeemtherapie aan de ouders, niet zozeer in een therapeutische context maar meer in een mediation context. Het traject is gericht op het doorberekenen van de (vastgeroeste) patronen met als doel de onderlinge verhoudingen te normaliseren zodat de kinderen niet langer worden belast met een complexe scheiding. Het gaat om een vrijwillig traject.

2. In de beschikking van 9 juni 2021 verzocht de rechtbank aan organisatie X om te rapporteren aan de rechtbank, en om de ouders vervolgens in de gelegenheid te stellen om met twee weken bij de rechtbank te reageren op de eindrapportage, en aan te geven of zij een nadere zitting noodzakelijk achten.

3. Op 26 november 2021 zijn de ouders uitgenodigd voor een intakegesprek op 8 december 2021. Bij de brief zaten als bijlagen: het inschrijfformulier voor het traject CS, de behandelovereenkomst voor het traject CS, het informatieblad met de rechten en plichten van patiënten van organisatie X en de algemene informatiefolder van organisatie X.

4. Klager heeft het inschrijfformulier ondertekend op 7 december 2021. De ongedateerde behandelovereenkomst heeft hij eveneens ondertekend. Op het inschrijfformulier heeft klager aangevinkt dat het gaat om een verwijzing door de rechter met terugrapportage en dat hij akkoord gaat met rapportage aan de rechtbank en/of de Raad voor de Kinderbescherming. Bij ‘Toestemming’ staat vermeld dat klager met zijn ondertekening toestemming geeft voor het starten van het traject CS en dat hij toestemming geeft om de rechtbank als verwijzer te informeren over het verloop van de behandeling. De door klager ondertekende behandelovereenkomst is op 9 december 2021 gescand

en aan het dossier toegevoegd.

5. Bij het intakegesprek op 8 december 2021 hebben de ouders een toelichting gegeven op hun eigen achtergrond en de geschiedenis van de relatie. Verweerster citeert uit de aantekeningen die zijn gemaakt van dit gesprek. Hier staat 'Vader wil ons verslagen en verwijzingen laten lezen. Moeder geeft aan dat als wij dat gaan lezen ook zij heel wat informatie heeft die we dan mogen lezen'.

6. In een e-mail van 23 december 2021 heeft klager aangegeven dat hij zeer veel moeite heeft met het traject CS. Het ging tot nu toe om meningen en persoonlijke inzichten terwijl de feiten niet aan de orde kwamen. Klager is min of meer verplicht maar in principe wel gemotiveerd om het traject CS te doorlopen, maar hij weet niet hoe lang hij zijn motivatie kan vasthouden als telkens niet meer te verifiëren informatie wordt besproken. In haar verweer citeert verweerster uit deze e-mail.

7. Op 5 januari 2022 heeft klager een tweede e-mail gestuurd waarin hij schrijft dat hem is beloofd dat alle feiten binnen het traject CS boven tafel zouden komen maar dat dit tot nu toe is afgehouden. In haar verweer citeert verweerster uit deze e-mail.

8. Op 5 januari 2022 heeft na verzending van klagers e-mail van 5 januari 2022 een tweede gesprek plaatsgevonden met beide ouders.

9. Op 20 januari 2022 heeft een derde gesprek plaatsgevonden met beide ouders. Verweerster citeert in haar verweer uit het verslag van dit gesprek.

10. In een e-mail van 29 januari 2022 heeft klager geschreven dat hij nog steeds geen visie heeft vernomen op het feit dat er geen contact is tussen hem en zijn jongste zoon B. Als niet snel werd onderzocht wat had gespeeld, zag klager de afstand tussen hem en zoon B groter worden en zou de opdracht vroeg of laat worden teruggegeven aan de rechtbank. Klager had dit inmiddels ook voorgelegd aan zijn advocaat, zo schreef hij. Verweerster citeert in haar verweer uit deze e-mail.

11. Op 16 februari en 2 maart 2022 heeft verweersters collega een telefoongesprek met klager. Verweerster citeert in haar verweer uit de verslagen van de twee telefoongesprekken.

12. Op 10 maart 2022 heeft verweersters collega aan de ouders meegedeeld dat de gezamenlijke gesprekken even zijn opgeschort omdat deze klager veel energie kostten. Verweerster citeert in haar verweer uit dit bericht.

13. Klager heeft op 14 maart 2022 gereageerd op het bericht van verweersters collega. Hij schrijft onder meer dat hij in het volgende gesprek met beide ouders -dat zal plaatsvinden op 16 maart 2022- twee onderwerpen wil bespreken: wat is de motivatie van organisatie X om geen informatie in te winnen of een beeld te vormen van de reden waarom zijn jongste zoon B geen contact met hem wil. Voorts wil hij het teruggeven van de opdracht aan de rechtbank bespreken en voortzetting elders. Verweerster citeert in haar verweer uit de reactie van klager.

14. Verweersters collega heeft op 17 maart 2022 een telefoongesprek met klager. Afgesproken wordt dat een gesprek wordt georganiseerd met moeder gericht op contactherstel tussen klager en zijn jongste zoon B. Een collega van de twee behandelaren zou daarna gesprekken kunnen voeren met zoon B, en later mogelijk met zoon B en vader. Klager heeft ingestemd met dit traject en gezegd dat het uitzoeken van de feiten mogelijk van minder groot belang is. Verweerster citeert in haar verweer uit het verslag van dit telefoongesprek.

15. Verweerster heeft op 24 maart 2022 een gesprek met moeder.

16. De ouders waren uitgenodigd voor een vervolgesprek op 13 april 2022, maar op 6 april 2022 heeft vader afgezien van verdere gesprekken. Vader schrijft op 6 april 2022 onder meer dat tijdens het traject CS niet aan de orde is gekomen het hoe en waarom van de verzoeken van moeder aan de rechter om een contactverbod met zijn kinderen, de uitschrijving van zoon A van klagers adres, de manipulatie van medische documenten en het maandenlang uitblijven van contact tussen klager en zijn kinderen. Ten aanzien van de collega van de twee behandelaren die met zoon B in gesprek zou kunnen gaan, merkt klager op dat deze therapeute ook weer vanaf punt nul zal beginnen en niet op de hoogte is van de tijdlijn met (objectief vastgestelde) gebeurtenissen in de periode voorafgaand aan het verbreken van het contact met zijn zoon B. Klager heeft daarom weinig vertrouwen in dit traject. Echter, klager gaat het ook niet tegenhouden omdat hij anders sancties verwacht van de Raad voor de Kinderbescherming. Verweerster citeert in haar verweer uit dit bericht van klager.

17. Verweerster mailt op 14 april 2022 aan beide ouders. In haar mail schrijft zij dat uit de mails van klager blijkt dat hij wil stoppen met de gesprekken binnen het traject CS. De twee behandelaren stellen aan de ouders voor dat de twee behandelaren een aantal gesprekken gaan voeren met zoon B. Op basis daarvan maken zij vervolgens een inschatting van wat nodig is: gesprekken van zoon B met een behandelaar die gericht zijn op contactherstel met klager, of dat (eerst) individuele behandeling van zoon B nodig is voor gebeurtenissen uit het verleden. Afhankelijk van dit individuele gedeelte met de jongste zoon B, zullen de twee behandelaren vervolgens bekijken of verder wordt gegaan met het traject CS met de ouders waarbij zoon B dan ook betrokken zal worden/blijven, dan wel dat de behandelaren gaan afsluiten. Verweerster vraagt of ouders akkoord gaan met dit voorstel. Verweerster citeert in haar verweer uit deze e-mail.

18. Klager heeft op 21 april 2022 op deze e-mail gereageerd. Klager schrijft onder meer dat hij denkt dat er meer partijen zijn die kunnen aangeven of het traject CS moet worden voortgezet of niet. Eén daarvan is klager zelf. De gesprekken over de aanhoudende niet geverifieerde beweringen, de onmogelijkheid van het bespreken van feiten, het uitblijven van elk initiatief tot contactherstel met zijn jongste zoon B tot nu toe, maken klager doodziek. Klager heeft met veel geduld het traject CS doorlopen in afwachting van een positieve wending. Echter, hij verkeert maandenlang in staat van verdediging waarbij zijn woorden niet van belang worden beschouwd. Klager blijft een veroordeelde: de opdracht moet daarom per direct worden teruggegeven aan de rechtbank. Niet omdat hij wil stoppen maar vanwege het aanhoudende negatieve verloop en zijn gezondheid die zijn huisbehandelaar zorgen geeft. Verweerster citeert in haar verweer uit dit bericht van klager.

19. De twee behandelaren hebben vervolgens hun eindrapportage van 11 mei 2022 opgesteld. Klager heeft hierop gereageerd bij brief van 22 mei 2022. Bij zijn brief had hij de rapportage gevoegd met een puntsgewijs commentaar in de tekst verwerkt. Klager gaf aan dat niet was onderzocht/bekeken wat aan feitenmateriaal beschikbaar is. Hij had gewild dat bestaande uitspraken en verklaringen van de GGD en medische tuchtcolleges zouden worden betrokken in het traject CS. Op die manier had een beeld kunnen worden gevormd hoe het gezin in de huidige situatie terecht is gekomen en wat bij de jongste zoon B heeft bijgedragen aan de afstand tot zijn vader. Pas in april 2022 is in het traject CS contactherstel met zoon B aan de orde gekomen, en onder welke voorwaarden. Verweerster citeert in haar verweer uit deze brief van klager.

20. Op 2 juni 2022 hebben de twee behandelaren de rapportage gestuurd naar de rechtbank en de Raad voor de Kinderbescherming.

21. Op 14 juni 2022 heeft klager een e-mail gestuurd aan verweersters collega waarin hij schrijft dat de rapportage een aantal feitelijke onjuistheden bevat. De belangrijkste is de zin 'vader kon het niet verkroppen dat wij niet alles opnieuw gingen onderzoeken en verifiëren'. In de e-mail heeft klager verweersters collega verzocht om de rechtbank te melden dat deze zin onjuist is en dat nooit enig feitenonderzoek heeft plaatsgevonden. Als dit verzoek niet werd gehonoreerd, zou klager op 17 juni

2022 een kort geding aanspannen tegen verweersters collega. Verweersters citeert in haar verweer uit deze e-mail.

22. De advocaat van de twee behandelaren heeft klager op 16 juni 2022 laten weten dat niet aan zijn verzoek van 14 juni 2022 zou worden voldaan.

23. Van alle gesprekken met de ouders, gezamenlijk en apart, hebben de twee behandelaren verslagen gemaakt die zich in het dossier bevinden.

24.1. In reactie op de onderhavige klacht deelt verweerster het volgende mee.

24.2. Het klopt dat de twee behandelaren niet alles gingen onderzoeken en verifiëren, ook niet opnieuw. Klager zoekt spijkers op laag water als hij het niet eens is met deze stelling. De stelling in klagers e-mail van 5 januari 2022 dat hem is beloofd dat alle feiten binnen het traject CS boven tafel zouden komen, is een verwachting die de twee behandelaren niet hebben gewekt. Het behoort niet tot de taak van de behandelaren om feitenonderzoek te doen zoals een raadsonderzoeker, rechercheur of rechter dat doet. Het doel van het traject CS is om de ouders te begeleiden in het samen komen tot een werkbare relatie die op de toekomst is gericht.

24.3. Klager is blijven vasthouden dat eerst waarheidsvinding moest plaatsvinden. Hij heeft niet willen accepteren dat in het traject CS wel ruimte is voor het huwelijks- en scheidingsverhaal vanuit de eigen emotie verteld. Binnen de mediation wordt hiermee zo veel als mogelijk tegemoetgekomen aan de wens van ouders om zaken uit de wereld te helpen. De onvrede van klager over het feit dat het traject CS procesgericht is en niet ook oplossingsgericht, heeft ertoe geleid dat hij het traject heeft beëindigd. Daarmee is niet toegekomen aan contactherstel met zoon B op de wijze zoals door verweerster voorgesteld.

24.4. De twee behandelaren hebben de ouders in de gelegenheid gesteld om hun kant van het verhaal te vertellen en aan te geven wat zij elk in het contact met de ander nodig hebben om de wederzijdse wensen en ideeën af te stemmen. De twee behandelaren hebben voorts naar wegen gezocht om zoon B in contact te brengen met klager.

24.5. Klager heeft vanaf het begin moeite gehad met de werkwijze in het traject CS en is die moeite blijven houden. Echter, hij kan niet zeggen dat hij niet wist waaraan hij begon. Klager heeft tussentijds weliswaar herhaaldelijk begrip getoond voor de 'not-knowing stance' van de twee behandelaren, maar tegelijkertijd min of meer geëist dat eerst duidelijk moest worden waarom zoon B geen contact meer met hem wilde hebben en dat pas daarna aan de orde kon komen of en zo ja, hoe de verhoudingen in het systeem konden worden verbeterd.

24.6. Verweerster is van mening dat zij met de gewraakte zinsneden in de rapportage correct heeft gerapporteerd aan de rechtbank. De inhoud van de rapportage wordt gedragen door het dossier.

5. Het repliek van klager en het standpunt van klager en de klachten met zaaknummer 22-11

1. In reactie op het verweerschrift deelde klager samengevat nog het volgende mee. Hij beschouwt het verweer als een verzameling fragmenten uit zijn dossier met een toelichting. Dit is geen verweer. Waar het om gaat, is dat beschikbaar en bepalend feitenmateriaal dat bij geen enkele instantie eerder aan de orde is gekomen, ook niet bij organisatie X aan de orde mocht komen. Het is daarom pijnlijk en onjuist dat in de rapportage staat dat het mislukken van contactherstel met zoon B aan klager is te wijten. De gang van zaken bij organisatie X heeft tot gezondheidsproblemen geleid. Voor het overige verwijst hij naar zijn nieuwe klacht met zaaknummer 22-11.

2. Klagers klacht met zaaknummer 22-11 houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO. Verweerster heeft in haar verweer een grote hoeveelheid informatie beschikbaar gesteld uit zijn dossier bij organisatie X. Op deze informatie rust een geheimhoudingsplicht. De informatie is voorts niet relevant voor zijn klacht 22-06. Deze informatie zou daarom moeten worden verwijderd uit het verweerschrift.

6. Dupliek verweerster

In reactie op klagers dupliek en de nieuwe klacht van 1 augustus 2022 met zaaknummer 22-11 deelt verweerster samengevat nog het volgende mee.

1. Volgens jurisprudentie van het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg mag een behandelaar voor zijn verweer relevante medische gegevens gebruiken. Voor de pedagoog geldt voorts een plicht tot geheimhouding op basis van de Beroepscode. De zittingen van het College van Toezicht van de NVO zijn niet openbaar, de stukken zijn geheim en voor de leden van het College en de ambtelijk secretaris geldt een geheimhoudingsplicht. Gelet hierop is van schending van de geheimhoudingsplicht geen sprake in het verweerschrift in de zaak 22-06.

2. Klager wil het doen voorkomen alsof hij een simpele klacht heeft. Deze zou zich beperken tot een enkele zin in de eindrapportage van verweerster. In het verweer is uitgelegd dat de door klager gewraakte zinssneden niet op zichzelf staan en betrekking hebben op de houding en het gedrag van klager tijdens het traject CS. Het traject heeft een proces- en toekomstgericht mediation karakter. Uit het dossier blijkt dat de moeite van klager met het wezen van het traject voortdurend is geweest.

3. Klager heeft zijn medewerking aan het traject CS beëindigd om redenen die verband hielden met de aard van het traject. Contactherstel met zoon B is onderwerp geweest van het traject, indirect via de doelen (de kinderen kunnen onbelast contact hebben met beide ouders en de ouders kunnen op constructieve wijze overleggen ten behoeve van hun kinderen) en direct via het voorstel om individuele gesprekken te houden met zoon B, en mogelijk later met klager en zoon B. Het is de twee behandelaren niet gelukt om tot een samenwerking te komen met klager. Klager heeft, ingegeven door eerdere ervaringen, moeite met vertrouwen in een behandeling. Hierover is in het traject CS uitgebreid gesproken. Het dossier geeft blijk van de moeite van klager, en de aandacht die de twee behandelaren hiervoor hadden.

4. De rapportage wordt gedragen door het dossier. De gebruikte context van het dossier geeft betekenis aan de conclusie die de twee behandelaren hebben getrokken in hun rapportage. De door klager gewraakte zinssneden houden voorts geen moreel oordeel in maar zijn een feitelijk juiste constatering. De rapportage is in lijn met de inhoud van het dossier en de conclusie in de rapportage is deugdelijk onderbouwd.

5. De selectie uit het dossier die verweerster heeft gebruikt in haar verweer is toepasselijk en samenhangend. Telefoongesprekken en individuele gesprekken met moeder, collegiaal overleg en mutaties zonder bijzondere inhoud zijn niet aangehaald. Alles wat betrekking heeft op het thema 'waarheidsvinding als struikelblok', is bijna in zijn geheel aangehaald.

7. De hoorzitting

1. Klager brengt in de hoorzitting van 9 januari 2023 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

1.1. Het verweer van 14 juli 2022 bevat een aantal samengevoegde fragmenten die zijn bedoeld om een bepaald resultaat te bereiken. In de rapportage van verweerster aan de rechtbank ontbreekt dat

het niet goed met hem ging. Er had een volledig beeld moeten worden geschetst en niet alleen dat hij wilde stoppen met het traject Complexe Scheiding (CS). Verweerster heeft dit niet gedaan. In de gesprekken kwamen steeds onderwerpen aan de orde die niet werden getoetst. Klager is daar letterlijk ziek van geworden. Verweerster en haar collega schuiven hem van alles in de schoenen en doen forse uitspraken maar ze onderbouwen niets. Er is geen sprake van dat hij niet wilde meewerken. Het ging gewoon niet meer.

1.2. Hij betreurt de inhoud van de rapportage. Het meest kwalijk zijn de twee afsluitende zinnen in de Conclusie. Er staat niet 'het lijkt zo' of 'het is een beetje zo'. Nee, er staat 'het is zo', wat veel te stellig is. De rapportage schetst een beeld van hem dat volstrekt onjuist is. Hij wordt erin afgebrand. De rapportage is vervolgens zonder enige correctie naar de rechtbank gestuurd. Hij eist dat de rechtbank een herziene versie krijgt. Hij kan niet leven van het beeld dat van hem wordt geschetst.

1.3. Desgevraagd deelt klager mee dat hij het traject CS is ingegaan met veel verwachtingen. Hij verwachtte wel dat een compromis moest worden gesloten, maar ook dat hij kon praten over bepaalde dingen die waren gebeurd. Hij was ervan uitgegaan dat hij iets kon vertellen over de voorgeschiedenis en dat daarna vooruit zou worden gekeken. Hij had niet verwacht dat verweerster een streep zou trekken in de zin van 'We gaan niet naar het verleden kijken. Helemaal niet.' In een sessie begin januari 2022 kreeg moeder drie kwartier de gelegenheid om allerlei verhalen te doen. Hij mocht daarop niet reageren met feitelijke informatie. Op dat moment was het voor hem geknakt.

2. Verweerster brengt in de hoorzitting van 9 januari 2023 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

2.1. De werkwijze in algemene zin in het traject CS is dat de beschikking van de rechtbank de uitgangspunt is. Daarin staat al veel informatie. Met deze informatie worden de gesprekken ingegaan. Daarna wordt met beide ouders de eigen voorgeschiedenis doorgenomen en de partnerrelatie. Dat is in deze zaak ook gebeurd. Als beide ouders vinden dat verweerster nog iets extra's moet lezen over eerdere hulpverlening of over iets wat is gebeurd, doet zij dat. Beide ouders moeten het echter eens zijn over wat verweerster nog moet lezen. Zodra de ene ouder vindt dat 'dit' moet worden gelezen en de andere ouder dat 'dat' moet worden gelezen, zijn het geen feiten meer maar meningen over wat in het verleden heeft plaatsgevonden. Dat komt de mediation niet ten goede. Dit speelde in deze zaak. Vandaar dat er beargumenteerd voor is gekozen om geen nader onderzoek te doen naar wat tot dan toe had gespeeld. Beide ouders krijgen dus de gelegenheid om hun verhaal te doen vanuit hun eigen positie en beleving. Het traject CS is niet gericht op waarheidsvinding in engere zin.

2.2. De werkwijze in het traject CS is uitvoerig uitgelegd tijdens de eerste gesprekken. Het is niet zo dat zij klager als persoon hebben afgewezen, maar het was wel heel moeilijk om met deze vader een samenwerkingsrelatie aan te gaan. Het lukte niet om tot overeenstemming te komen over de aanpak.

2.3. Klager gaf op een gegeven moment aan dat hij wilde stoppen met het traject CS omdat hij daarvan te veel stress kreeg. De behandelaren hebben toen overwogen om te stoppen, maar vonden dit ook ingewikkeld omdat zij zagen hoe klager aan het worstelen was met het contactverlies met zijn zoon. Zij dachten toen: laten we het nog een kans geven. Vervolgens hebben zij twee weken later opnieuw contact met klager gezocht. Hij wilde toen zelf ook graag weer verder. Soms was het zo dat als even wat afstand was genomen, het wel aan leek te komen. Maar dat was dan van korte duur. Vervolgens gebeurde vaak iets waardoor weer miscommunicatie ontstond omdat hij iets anders had begrepen dan zij hadden verwoord. Daardoor leek het alsof zij tegen klager waren. Dit is absoluut niet de bedoeling geweest.

2.4. Verweerster heeft in de rapportage geprobeerd om een weergave te geven van hoe het traject CS is verlopen. Zij vindt niets van klager als persoon. Zij heeft alleen beschreven dat bepaalde doelen waaraan is gewerkt helaas niet zijn behaald en dat dat te maken had met de samenwerkingsrelatie die vanaf het begin moeizaam is verlopen. Zij kan zich voorstellen dat klager de twee zinsneden waartegen hij bezwaar heeft, als stellig heeft geïnterpreteerd, maar ze vindt wel dat ze zo in de rapportage moeten staan.

8. Juridisch kader

De Beroepscode

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden. Op 1 september 2021 is een aangepaste versie van de Beroepscode in werking getreden. Op de onderhavige klacht is de aangepaste Beroepscode 2017 van toepassing omdat de gedragingen waarover wordt geklaagd, plaatsvonden na 1 september 2021.

Artikel 11 van de Beroepscode, editie september 2021, (Geheimhouding) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'1. De aard van de professionele relatie verplicht de pedagoog tot geheimhouding van hetgeen hem in verband met de professionele relatie met de cliënt ter kennis komt.'

Het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO

Artikel 19 van het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO (Openbaarheid en geheimhouding) (het Reglement) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

- '1. De zittingen van het College van Toezicht zijn niet openbaar.
2. De leden van het College en de ambtelijk secretaris zijn gehouden tot geheimhouding van de door hen behandelde zaken.
3. De stukken en eventueel ander materiaal op de behandeling betrekking hebbende, zijn geheim en uitsluitend ter inzage van de leden van het College, de ambtelijk secretaris en partijen, voor zover het College niet anders bepaalt.
4. Na afloop van de behandeling van de klacht dragen de leden van het College zorg voor de vernietiging van de stukken die aan hen zijn verstrekt.'

Uitspraak Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg Den Haag C2021/1063

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg Den Haag deed in de zaak met nummer C2021/1063 op 13 april 2022 uitspraak. In de uitspraak stond -voor zover hier van belang- het volgende:

'4.5 Ten aanzien van het gebruiken van gegevens uit dat dossier (*CvT: het medisch dossier van de betrokken klaagster*) in een verweer op een klacht overweegt het Centraal Tuchtcollege dat van zorgverleners wordt verwacht dat zij zich toetsbaar opstellen en (...) verantwoording afleggen. Ook heeft de zorgverlener een te respecteren eigen belang om zich adequaat te kunnen verweren, nu de bedoelde procedures kunnen leiden tot ingrijpende oordelen of maatregelen.

Hieruit vloeit naar het oordeel van het Centraal Tuchtcollege voort dat het zorgverleners die in het kader van een wettelijk geregelde procedure een klacht ontvangen, in beginsel vrij staat om zich te verweren met relevante gegevens uit het patiëntendossier. (...)

4.6 De vraag welke gegevens relevant zijn bij het verweer op een klacht laat zich op voorhand moeilijk beantwoorden. Het is onvermijdelijk zorgverleners bij het beoordelen en wegen van die relevantie enige beoordelingsruimte te gunnen. Het gebruik van niet-relevante gegevens moet evenwel worden aangemerkt als een ongeoorloofde schending van het beroepsgeheim en de privacy van de patiënt. (...)

9. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van het handelen van de pedagoog er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij zijn handelen is gebleven binnen de grenzen van wat van een redelijk bekwame beroepsuitoefenaar kan worden verwacht, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2.1. De klacht met zaaknummer 22-11 is dat verweerster in haar verweerschrift in de klacht met zaaknummer 22-06 informatie uit klagers dossier bij organisatie X heeft ingebracht. Op deze informatie rust een geheimhoudingsplicht, zo stelt klager.

2.2. Het College stelt vast dat in het verweerschrift letterlijk wordt geciteerd uit stukken in klagers dossier bij organisatie X, maar dat verweerster geen stukken uit het dossier heeft ingebracht. Verweerster was bevoegd om dit te doen vanwege haar te respecteren eigen belang om zich adequaat te kunnen verweren in een tuchtprocedure bij de NVO. Een dergelijke procedure kan immers leiden tot voor haar ingrijpende maatregelen zoals de schorsing van het lidmaatschap van de NVO. Het College neemt ten aanzien van de geheimhoudingsverplichting op grond van artikel 11 van de Beroepscode NVO dan ook hetzelfde standpunt in als het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg Den Haag zoals hiervoor onder 8. geciteerd, namelijk dat het de pedagoog in beginsel vrij staat om zich te verweren met relevante gegevens uit het cliëntendossier in een tuchtrechtelijke procedure bij het College van Toezicht van de NVO. Hierbij is van belang dat conform het Reglement de leden van het College en de ambtelijk secretaris een geheimhoudingsplicht hebben, dat de behandelde stukken geheim zijn en dat deze worden vernietigd na de behandeling van een klacht.

De verstrekte informatie moet wel relevant zijn. Wat relevante gegevens zijn, dient van geval tot geval te worden beoordeeld. In dit geval zijn de gebruikte citaten uit klagers dossier naar het oordeel van het College relevant voor het doel waarvoor zij zijn verstrekt, te weten aantonen dat de rapportage van verweerster geen onjuistheden bevatte. Deze klacht is ongegrond.

3.1. De klacht met zaaknummer 22-06 is dat verweerster de rechtbank onjuist heeft geïnformeerd in de rapportage van 11 mei 2022. Klager doelt hiermee op de twee laatste zinnen onder Conclusie waar staat dat 'Vader het niet kon verkroppen dat wij niet alles opnieuw gingen onderzoeken en verifiëren. Dit leidde tot dusdanig veel onvrede, dat er voor contactherstel geen ruimte was'.

3.2. Naar het oordeel van het College handelde verweerster voldoende bekwaam toen zij in haar conclusie schreef dat klager het niet kon verkroppen dat zij niet opnieuw ging onderzoeken en verifiëren wat zich had afgespeeld in het gezin vóór aanvang van het traject CS. Dat klager dit niet kon verkroppen, blijkt namelijk afdoende uit de citaten uit de e-mails die klager tijdens het traject CS heeft verstuurd. Hierin herhaalt hij samengevat steeds dat verweerster (eerst) aan waarheidsvinding moet doen. Klager heeft de juistheid van deze citaten niet betwist. De tweede door klager gewraakte zin vloeit voort uit de eerste. Deze zin is een conclusie en bevat geen -al dan niet onjuiste- informatie. Het College vindt de twee zinnen evenmin te stellig geformuleerd. De formuleringen worden gedragen door de door verweerster ingebrachte informatie uit het dossier. Ook deze klacht is ongegrond.

4. Ten overvloede merkt het College op dat verweerster op basis van goede argumenten heeft besloten om het verleden van dit gezin te laten rusten ondanks klagers aandringen om wel aandacht aan de gebeurtenissen in het verleden te besteden. Het traject CS heeft als doel om de toekomstige verhoudingen tussen de ouders te normaliseren en is geen feitenonderzoek. Dit was bekend bij klager. Bovendien hebben beide ouders bij aanvang van het traject CS over hun persoonlijk verleden en hun partnerrelatie kunnen vertellen en waren zij het niet eens over de stukken die verweerster nog zou moeten lezen waardoor alleen al op basis hiervan mogelijke stukken die klager wilde inbrengen geen 'feiten' zouden zijn.

10. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De klacht met zaaknummer 22-06 is ongegrond.

De klacht met zaaknummer 22-11 is ongegrond.

Aldus gedaan op 21 februari 2023 door het College van Toezicht.

de heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris